

Skrbnik

Uskrs 2025

*Dragi čitatelji Uskrsnog izdanja "Skrbnika",
Sretan i blagoslovljen Uskrs želi vam
Upravni odbor i djelatnici
Australsko hrvatskih društvenih usluga (ACCS).*

USKRSNI DUH U UREDU HRVATSKIH DRUŠTVENIH USLUGA (ACCS)

Uskrs, jedan od najvećih katoličkih praznika nam je stigao.

Uskrs (lat. Pascha, hebr. ,נֶחְדָּאָרַם. ,אֶחְדָּאָרַם grč. πάσχα), službeno **Nedjelja Uskrsnuća Gospodnjeg (Gospodinova)** (lat. Dominica Resurrectionis Domini), također i **Uskrsna nedjelja**, najveća je kršćanska svetkovina, proslava Uskrsnuća Isusa Krista.

Nedjelja na koju se slavi svetkovina Uskrsa računa se četrdeset dana od Pepelnice. Tih četrdeset dana čine korizma i Vazmeno trodnevlje koje prethodi samoj svetkovini Uskrsa.

U našem je uredu svaki blagdan svečano obilježen prekrasnim dekoracijama za koje su svaki put zaslužne članice našeg tima Vera Paleka i Melanie Denačić. Njih dvije zajedničkim snagama osiguravaju da duh svakog blagdana uđe iz domova i u naše radno mjesto.

Od same nabavke dekoracija koja nerijetko zahtijeva posjetu mnogim različitim prodavaonicama, preko osmišljavanja najljepših mogućih ideja do krajnjeg rezultata kad ured zablista u blagdanskim bojama, njih dvije su neumorne. Nerijetko donesu ukrase iz svojih domova i nesebično dijele njihovu ljepotu sa radnim kolegama. Ovom prilikom smo razgovarali sa našom Verom o značenju Uskrsa i inspiraciji za dekoriranje.

MIRNA: Draga Vera, hvala ti za izdvojeno vrijeme kako bi nam odgovorila na par pitanja o značenju Uskršnjih blagdana za tebe i tvoju obitelj. Reci nam kako ti doživljavaš ovaj značajan blagdan?

VERA: Značaj ovog blagdana mogu sumirati u jednu rečenicu: Jedan lijep obiteljski dan kad slavimo uskrsnuće Isusovo.

MIRNA: Ispričaj nam nešto o tradiciji obilježavanja Uskrsa u tvojoj obitelji.

VERA: Dan započinje odlaskom na misu u crkvu, što je za mene najznačajniji dio obilježavanja ovog blagdana. Pripremamo se tako što na Veliki Petak pravimo tradicionalne fritule, ukusna riblja jela i uskršnju pletenicu. Trenutak kada se obiteljski okupimo oko blagdanskog stola je za mene najljepši dio dana. Kada sam bila mala, najživlja sjećanja me vežu za lov na jaja i mnogo čokolade

MIRNA: Kada počinješ sa ukrašavanjem svog doma za Uskrs?

VERA: Najkasnije dva tjedna pred blagdan. Ove godine planiram čak i ranije. Boje i energija ukrasa me čine sretnom i uživam u ukrašavanju svog doma za moju obitelj.

MIRNA: Odakle crpiš inspiraciju za dekoracije?

VERA: Iz izloga prodavaonica i sa društvenih mreža.

MIRNA: Za kraj, molim te podijeli sa nama tvoju uskršnju poruku našim klijentima.

VERA: Budite sretni i zahvalni, provodite vrijeme sa svojom obitelji i svakodnevno jačajte obiteljske i prijateljske veze.

MIRNA MEMIŠEVIĆ, VODITELJICA PAKETA KUĆNE NJEGE I SKRBI

SVE SE MOŽE KAD SE HOĆE

Marija Matković

Marija Matkovic rod. Šagor, dugogodišnja članica naše grupe društvene potpore Brimbank i korisnica paketa kućne skrbi, podijelila je nedavno s nama priču na koju je jako ponosna. Marija je naime krajem prošle godine, u svojoj 77-oj godini života, upisala prvi a nakon toga upisala i završila i drugi razred Auslan-a, australskog znakovnog jezika koji koristi australaska zajednica gluhih i nijemih osoba. Auslan je jedinstveni jezik u kojem se koriste pokreti prstiju, ruku i tijela, te izrazi lica i prostor kako bi se prenijelo značenje.

KOLIKO DUGO TRAJE PRVI RAZRED I JE LI BILO TEŠKO SAVLADATI GRADIVO?

Čuj sinko, nije mi bilo lako poslije 60 godina ponovo sjesti u klupu i polagati ispite ali znaš kako se reče, kad nešto odlučiš i potrudiš se oko toga, onda ništa nije teško. Prvi razred tečaja trajao je šest tjedana i dosta je intezivan. Uči se svaki dan po dva sata. U prvom razredu je bilo između 30 i 35 studenata i sve su bili mlađi ljudi do 40-tak godina starosti, koji su po struci liječnici, medicinske sestre i osobe drugih profesija, koje jezik uče kako bi lakše komunicirale sa svojim pacijentima ili klijentima. Učitelj koji je i sam nijema osoba, nas je odmah prvi dan svakog pojedinačno upitao zašto smo se upisali na tečaj i

jedino sam ja, znakovima odgovorila „Zbog sebe”. Bila sam jasno daleko najstariji student u razredu. Budući je bio prvi razred, krenuli smo iz početka, od osnova, abecede koju su svi ostali znali i prije nego što je razred počeo, svi osim mene. Na kraju prvog razreda morali smo polagati ispit koji se sastojao od znakovnog razgovara sa ispitivačem, ne s našim učiteljem nego drugom neutralnom osobom koja je vodila ispit. U drugom razredu koji je trajao isto 6 tjedana bilo je još više studenata i na kraju ponovo ispit. Da bi se dobro služilo Auslan-om, potrebno je završiti i treći razred koji traje dodatnih 6 tjedana i nakon toga se upisati na tečaj na fakultetu u gradu koji traje punih šest mjeseci te položiti ispit za tumača.

MOŽETE LI NAM MALO DETALJNIJE OPISATI KAKO IZGLEDA JEDAN DAN U RAZREDU?

Naš učitelj, Vijetnamac koji je u četvrtoj godini svog života zbog nekakve bolesti ostao nijem je bio jako energična osoba koja ne staje tijekom dva sata nastave. Stalno nam je pokazivao da ga dobro pratimo i gledamo što radi, kako bi razumjeli što govori. U razredu nema razgovora i sva komunikacija se odvija znakovima. Učitelj je najviše gledao u mene jer sam bila najstarija i zbog hodalice nisam mogla sjesti u klupu nego bi sjedila na njoj sa strane na ulazu u prostoriju i jedino kad bi mu ja pokazala da nešto nisam razumijela onda bi zbog mene napisao objašnjenje na tabli. Na kraju svakog dana bi nas upitao da mu pokažemo što smo naučili taj dan, tako da je svaki dan jedna vrsta ispita za sebe.

ŠTO SE DOGODILO...ZBOG ČEGA STE SE TEK SADA ODLUČILI UPISATI NA OVAKAV TEČAJ?

E moj sinko, što se dogodilo?...dogodio se život. Kao mala sam volila “skulu” i uvijek bila dobar učenik iako nisam puno učila. S nepunih 19 godina sam napustila Lastovo i s bratom Jozom, došla u Australiju u posjet starijem bratu Bartulu koji je živio u Geelongu. Sjećam se točno kao da je jučer bilo, išli smo najprije avionom u Zagreb, a iz Zagreba vlakom za Rim. Iz Rima smo avionom putovali za Melbourne i sletjeli u Zračnu luku u Essendonu, točno 04.02.1966 godine. Nije bilo vremena za ići u školu i naučiti jezik, nego sam odmah počela raditi u tvornici. Već iduće godine upoznala sam supruga Andriju. Živili smo u početku u Yarravillu u malom bungalovu veličine nekih 3 za 4 metra. Trebalo je raditi, plaćati račune, poslati nešto i svojim domaćima a nismo imali ni auto. Nakon toga su na red došla djeca, njih troje. Kupili smo novu kuću na Furlong Road-u u St Albansu za \$16,000, što su u to vrijeme bili ogromni novci. Kuća nije

imala garažu, ni ogradu i sve oko nas su bili ograđeni pašnjaci. Nije bilo lako. Sad je drukčije, udovica sam, umirovljenica i imam slobodnog vremena. Pameti sam uvijek imala a imam je hvala bogu i dan danas, samo me noge ne služe najbolje a bole me i leđa, tako da mi je teže bilo voziti se, pješačiti preko parkinga 50 metara do učionice i sjediti na stolici dva sata, nego učiti.

ZAŠTO AUSLAN?

Uvijek sam željela naučiti nešto novo, malo drukčije. Auslan sam prvi put vidjela na televiziji i baš sam se zaintresirala i htjela naučiti osnove tog znakovnog jezika. Zahvaljujući mojoj kćeri Emily, koja je platila troškove tečaja i vozila me svaki dan u školu u Footscrayu dok sam išla u prvi razred, u drugi sam se vozila sama, ostvarila sam svoju želju i evo uspješno završila prvi i drugi razred. Hvala mojim kćerima, zetu Robertu, unucima Thomasu, Jakovu i Andriji te unukama Izabeli, Kati i Claudiji koji su svi podržali svoju baku u njenoj namjeri. Treći razred i tečaj u gradu ću ipak prepustiti mlađima jer bilo bi mi previše voziti se u grad, tražiti parking i sjediti na predavanjima s ovakvim leđima. Sretna sam i zadovoljna s onim što sam postigla.

IMATE LI NEKU PORUKU ZA OSTALE ČLANOVE U GRUPI ILI OSOBE KOJE ĆE OVO PROČITATI?

Poruka bi bila kako se sve može postići kad se hoće. Ako vas nešto zanima, možete i spremni ste se tome posvetiti i uložiti trud u taj cilj onda ćete to i postići. I nikad nije kasno, kad sam mogla ja onda mogu i drugi.

Marija će, kad ovo budete pročitali već proslaviti i svoj 78 rođendan, stoga "Sretan rođendan Marija, uz najbolje želje i puno zdravlja" i hvala što si podijelila svoju priču sa svima nama.

BORIS ČERINA
VODITELJ PROGRAMA CHSP

IZLET U ALLOWYN VRTOVE

U utorak 18. veljače 2025. godine, osvanulo je lijepo i sunčano jutro, niti prevruće niti prehladno, rekla bih baš onako idealno za izlet do doline Yarra. Članovi naših grupa društvene potpore Casey i Greater Dandenong okupili su se na već uobičajenom mjestu u Endeavour Hillsu, te krenuli autobusom do svog odredišta, prekrasnih Allowyn vrtova u Yarra Glen-u.

Allowyn vrtovi su prelijepi izložbeni vrtovi koji se protežu na sedam jutara zemlje i osvojili su brojne nagrade za ljepotu a sastoje se od devet različitih vrtova koji se uređuju sezonski, te imaju veliki rasadnik sa zanimljivim i neobičnim biljkama.

Vrtovi su plod predanog rada i ljubavi koju su zadnjih 28 godina, vlasnici John i Prue, zajedno sa svojim osobljem, uložili kako bi od neugledne farme stvorili prekrasne nagrađivane vrtove. Nakon jutarnje kave i doručka, te razgovora na svježem zraku, grupe su krenule u laganu opuštajuću šetnju ovim uistinu predivno uređenim prostorom zaustavljajući se povremeno kako bi se fotografirali i „upili” predivne boje i mirise prirode koja nas je okruživala.

Nakon ovog praznika za oči i dušu, uslijedio je odličan zajednički ručak u povijesnom Yarra Valley Grand Hotelu koji je izgrađen daleke 1888 godine i dio je kulturne baštine doline Yarra, prije povratka nazad u Endeavour Hills. Članovi naših grupa su uistinu uživali i po povratku rekli kako im je ovo bio jedan od dražih izleta.

MELANIE DENAČIĆ, KOORDINATOR GRUPA DRUŠTVENE POTPORE

Naše grupe društvene potpore Casey i Greater Dandenong uputile su se 01. travnja 2025. godine (nije prvotravanjska šala) na nešto više od tridesetak kilometara udaljene obronke brdovitog prijevoja Dandenong Ranges kako bi po drugi put u zadnjih šest mjeseci posjetile Tesselaar farmu cvijeća u Silvanu.

Iako smo kalendarski već mjesec dana zašli u jesen, jutarnje zrake sunca najavile su prekrasan i topao dan, kao stvoren za posjet ovoj cvjetnoj senzaciji koja obećava da će rastopiti srce i ispuniti dušu svim svojim posjetiocima. Nakon četrdesetak minuta vožnje autobusom stigli smo pred farmu točno u vrijeme otvaranja i time izbjegli uobičajenu gužvu na ulazu a nakon jutarnje kave i kekisa uputili se niz prekrasne obronke nasada prekrivenih lepezom šarolikog cvijeća.

Umjesto tulipana od prije šest mjeseci, nasade su sada ukrašavali milijuni suncokreta, petunije, nevena, kadulje, ljiljana i čilija raspoređeni u očaravajuće i prelijepe uzorke dok se pri dnu farme smjestio po prvi put i veliki panoramski vrtuljak s kojeg se s visine može pogledati ova prekrasna paleta boja.

Nakon nešto više od sat vremena grupa se vratila na otvoreni prostor za sjedenje pred pozornicom jer uslijedila je trideset minutna predstava ispunjena akrobacijama, žongliranjem,

skokovima u kolut i balansiranjem na ljestvama koja je zabavila sve okupljene koji su na kraju gromoglasnim pljeskom nagradili ovu "skupinu običnih ljudi neobične vještine" kako sebe nazivaju članovi ove akrobatske družbe.

Nakon predstave, vrijedni voditelji naših grupa poslužili su jednostavan izletnički ručak sastavljen od piletine i različitih sendviča, nakon kojih je uz prigodne pjesmice i torte proslavljen rođendan Adama Hovanjeca i konačno umirovljenje dugogodišnjeg pomoćnika u grupi Casey Vladimira Jakopanetza koji je ovom prilikom i službeno od radnog kolege postao budući korisnik ACCS usluga tj. član grupe. Slavljeničku atmosferu sa suzom u oku uljepšala je i vila koja očigledno živi tu negdje na padinama i dobro zna što je posao vile te je zaplesala vilinsko kolo i rado pozirala s našim slavljenicima a i svima drugima koji su je htjeli fotografirati.

Nakon fotografiranja i oproštajnog pogleda na prelijepe nasade cvijeća, članovi su se ukrcali u autobus i u ranim popodnevним satima, zadovoljni i sretni vratili u Endeavour Hills. A je li im bila ispunjena duša i srce?...sudeći po prvim komentarima i reakcijama izgleda kako ipak je.

BORIS ČERINA, VODITELJ CHSP PROGRAMA

Sigurno već i vrapci na grani znaju kako su ručni radovi omiljena aktivnost u našim grupama društvene potpore u južnom dijelu grada, osobito u maloj ali vrijednoj ženskoj grupi koja se sastaje petkom.

I ovo tromjesečje nije bilo ništa drukčije i članice naših grupa Casey i Greater Dandenong, neumorno su radile na uskršnjim radovima pod vodstvom naše „pčelice” Štefice. S radom su započele krajem siječnja i u nepuna tri mjeseca stvorile prava mala umjetnička djela u dekupaž tehnici poput ukrasnih kutija i uskršnjih jaja i svijetla.

A kako sve to izgleda pogledajte na fotografijama u prilogu jer “slike ponekad govore više od tisuću riječi”.

MELANIE DENAČIĆ, KOORDINATOR GRUPE DRUŠTVENE POTPORE

AKTIVNOSTI GRUPE DRUŠTVENE POTPORE MARIBYRNONG I BRIMBANK

Sve naše grupe društvene potpore ovu su godinu započele s druženjima skoro dva tjedna ranije nego inače kako bi omogućili članovima koji se osjećaju usamljeno raniji povratak u grupu jer šest tjedana pauze bez druženja za vrijeme božićnih i novogodišnjih praznika za neke od njih je predugačak vremenski period.

Prvi tjedan po povratku članovi grupa, Brimbank i Maribyrnong u zapadnom dijelu grada proveli su prepričavajući što su radili, gdje su bili i kako su proveli praznike da bi već drugi tjedan nakon povratka za obje grupe bila organizirana skromno i dostojanstveno, na „naš način“, sad već tradicionalna zajednička proslava Dana Australije uz odličan ručak i pjesmu. Iako članovi nisu išli na izlete u ovom periodu, lijepo vrijeme iskorišteno je za različite aktivnosti na otvorenom, uključujući i pravu malu mini Olimpijadu pod geslom „Važno je sudjelovati“ na kojoj su se članovi takmičili u bacanju obruča od konopa, boćama i badmintonu.

Sredinom drugog mjeseca grupe su obilježile Valentinovo, svaka na svoj način kreativno, poigravajući se bojama i dizajnom, članovi su izrađivali srca i čestitke koje su poklonili svojoj djeci i unucima a neki možda i simpatijama. Krajem drugog mjeseca naša grupa društvene potpore Maribyrnong morala je napustiti prostor koji smo već nekoliko godina zvali svojim domom ali ubrzo smo pronašli novu prostoriju u Društvenom centru u zapadnom Sunshinu na koju smo se već lagano priviknuli i gdje smo odlično primljeni.

Obje grupe su izrađivale uskršnje čestitke, slavile rođendane i bavile se laganim vježbanjem uz instruktora a Brimbank grupa i izradom uskršnjih dekoracija za stol. Kad svemu pridodamo igranje različitih društvenih igara poput binga, domina i Čovječe ne ljuti se kao i planirani izlet početkom četvrtog mjeseca,

nadamo se da je u svemu nabrojanom svatko pronašao nešto za sebe. A kako će nam biti na izletu moći ćete pročitati u idućem izdanju Skrbnika.

BORIS ČERINA, VODITELJ PROGRAMA CHSP

AKTIVNOSTI U GRUPAMA DRUŠTVENE POTPORE HUME I WHITTLESEA

Grupe na sjeveru su se vratile u Galadu nakon Božićnih praznika i odmah započele s aktivnostima bilo da je riječ o ručnim radovima ili izletima. Grupe uvijek imaju nove kreativne izazove koje članovi uče, neke po prvi put, a nekih se prisjećaju iz mlađih dana.

Kako smo još bili u ljetnim mjesecima, organizirana je aktivnost ukrašavanja okvira za slike. Neki su se tom prilikom odlučili za mozaik, drugi za jednostavniji dizajn okvira a treći su pak napravili mozaik unutar okvira. Neke od radova možete vidjeti na priloženim fotografijama.

Grupa je u ovom razdoblju dok je bilo lijepo i toplo vrijeme išla na nekoliko izleta. Jedan od njih je bio posjet Bundoora Homestead Art galeriji koja nam je u blizini i u potpunosti besplatna. Nakon razgledavanja galerije uživalo se uz high tea čajanku sa poznatim scones pecivima i lagani ručak.

Jedan od ljepših izleta za pamćenje bio je odlazak u Ashcombe vrtove lavande i labirint. Dan je bio prekrasan za boravak u prirodi i istraživanje imanja kojeg su dobri vlasnici otvorili samo za nas! Nakon šetnje i razgledavanja vrtova neki su članovi išli u labirint dok su ostali odmarali. Nakon šetnje su se zaigrale i boće i ostale igre na otvorenom. Potom je uslijedio ručak kojeg smo uživali u prirodi i proslava rođendana.

Grupa je u ovom periodu posjetila i Blue Lotus Garden vrtove te provela vrijeme u prirodi prije nego što dođu hladniji mjeseci. Vrtovi su očarali mnoge i članovi su imali priliku vidjeti lopoče promjera do 80cm. Imali smo sreću da je i vrijeme bilo lijepo i

iako je bilo oblačno taj dan, nije nas uhvatila kiša. Nakon razgledavanja uživalo se u ručku u restoranu parka i laganoj šetnji prije povratka nazad u Bundooru.

Grupa je izrađivala i čestitke za Valentinovo te se poigrala s bojama i dizajnom kako bi napravila unikatne radove, velike i male čestitke. Neki su iste poklonili svojoj djeci i unucima, a neki su ih odlučili ostaviti sebi ili pokloniti svojim supružnicima.

Ove smo godine ranije započeli s izradom uskršnjih ukrasa, i ukrašavali smo jaja od stiropora, na uistinu jedinstven način. Dobili smo košarice i napravili prelijepa uskršnja gnijezda. Jaja smo ukrašavali ružama od spužve u bojama hrvatske zastave, sa kristalićima te ih umotali u tkaninu. Takva uskršnja jaja sigurno nitko drugi nije i neće napraviti tako da je grupa s razlogom bila ponosna na to kako su jaja ispala.

Skoro svako okupljanje naša grupa započne s laganom fizičkom aktivnosti jer tjelovježba je iznimno važna u svim dobnim skupinama, a to se osobito odnosi na starije osobe. Osim toga, u grupu smo uveli zdrave deserte i zalogaje, tako da se nakon ručka poslužuje voće umjesto proizvoda s visokim postotkom šećera, a biramo zdrave kekse i grickalice uz kavu i na dane kada imamo rođendanske proslave.

Veselimo se nadolazećim kreativnim aktivnostima, događajima i izletima a sve što radimo možete pratiti na ACCS Facebook stranici.

SARA VARGOVIĆ, KOORDINATOR GRUPA DRUŠTVENE POTPORE

Vladimir Jakopanetz, socijalni radnik i pisac, koji u ACCS-u radi već dugi niz godina kao voditelj tečajeva digitalne pismenosti a do početka ove godine i kao pomoćnik voditelja naše grupe društvene potpore Casey, izuzetno je svestrana osoba i zahvalan sugovornik.

Ugodan i zanimljiv razgovor, s još uvijek radnim kolegom a ubrzo i korisnikom ACCS usluga, protekao je po običaju opušteno, ležerno i duhovito.

BORIS: Koliko dugo si u ACCS-u i što za tebe predstavlja rad u našoj organizaciji?

VLADO: U ACCS-u sam već nekih 12 godina a priključio sam se u trenutku kada sam i sam bio na određenoj životnoj prekretnici. Naime, te sam godine prestao s aktivnim zaposlenjem, postao umirovljenik i odjednom imao višak slobodnog vremena kojeg nikad ranije nisam imao, te sam se rado odazvao pozivu da pomognem i radim za našu organizaciju. Volim biti kreativan, pomoći i prenijeti svoja iskustva i vještine na druge članove zajednice, te pri tom i sam naučiti nešto novo, jer čovjek se uči dok je živ. U tom smislu mi je rad u ACCS-u puno pomogao i izuzetno sam sretan što je ispalo tako. U početku sam, zajedno s Darkom Kotevskim, vodio radionicu za mušku grupu ili kako to ovdje zovu „Mens shed” jedanput mjesečno a nakon određenog vremena sastajali smo se dvaput mjesečno. Uz to sam počeo pomagati na tečajevima za kompjutere, pa postao pomoćnik voditelja u ACCS grupi društvene potpore u južnom a potom i u sjevernom dijelu grada. Zbog godina, koje su me pomalo pritile i zdravlja, jednostavno mi je postalo naporno „gužvati se” svaki tjedan u prometu tako da sam krajem pretprošle godine prestao biti pomoćnikom u grupi u Eppingu a početkom ove godine obaveze sam sveo na

minimum i prestao pomagati i u grupi u južnom dijelu grada. Tome je pridonijela i mala nezgoda koju sam imao u vrijeme novogodišnjih praznika kada sam radeći oko kuće pao s ljestvi i dobro se izgrebao. Naizgled bezazlena rana na kraju se upalila tako da sam morao i na manji operativni zahvat.

BORIS: Kako se sad osjećaš i je li sve u redu?

VLADO: Sad je sve zaraslo i osjećam se odlično.

BORIS: Izgleda kako ipak ima neka tajna veza između vas zagoraca i lojtri?

VLADO: Ha, ha, ha... ima, ima kak ne. Pa mi smo si to i u pjesmi opjevali „Pa po lojtrici gor, pa po lojtrici dol...” ha,ha,ha.

BORIS: Šalu na stranu, što radiš sada kad ne radiš, kad si konačno „u mirovini”?

VLADO: Nije mi uopće dosadno. Još uvijek vodim ACCS tečajeve digitalne pismenosti za starije koji traju deset tjedana, dva puta godišnje. Tokarim i izrađujem predmete od drva što mi je oduvijek bila velika želja. Puno čitam i pišem jer ne može se pisati ako se ne čita. Prijavio sam se na My aged care te zatražio referentni broj kako bi se priključio grupi društvene potpore Casey u kojoj sam bio pomoćnik. Sada bi to naravno bilo u svojstvu člana odnosno korisnika ove usluge, i evo čekam već tri mjeseca da mi se to odobri a kad se to dogodi naša draga voditeljica, pomoćnice u grupi i kuharica će paziti na mene onako, kako to već odlično rade sa svim drugim članovima grupe.

BORIS: Kad si već spomenuo pisanje, radiš li trenutno na nečemu konkretnom i možemo li uskoro očekivati neki novi roman?

VLADO: Već duži niz godina radim na svom prvom a čini mi se i posljednjem povijesnom romanu koji se bavi životom prvog i jedinog hrvatskog pape, Siksta V, koji je za papu izabran 1585 godine i na toj poziciji je ostao pet godina, sve do svoje smrti 1590 godine. Većina ljudi zapravo i ne zna da je Hrvatska dala papu koji, osim što mu je otac bio Hrvat iz Boke Kotorske se zapravo i sam deklarirao kao Hrvat. Materijal za ovaj roman prikupljam već nekoliko godina jer postoji vrlo malo dostupnih informacija a i ono malo što postoji su uglavnom rijetke crkvene knjige i tekstovi na latinskom ili engleskom jeziku. Potrebno je zato puno toga pročitati a to opet oduzima jako puno vremena i zato mislim kako je to moj „prvi i zadnji” povijesni roman, nakon kojeg ću pisati samo kratke priče. Stvar privodim kraju i nadam se da ću već u devetom ili desetom mjesecu ove godine završeni roman radnog naslova „Inkvizitor” promovirati u

Hrvatskoj. Bavim se i prijevodom svog prvog romana "U zamci Nefretitis" na engleski. Puno toga je već napravljeno ali kako roman ima dosta kolokvijalizama, oni se ne mogu prevesti na književni engleski jer jednostavno ne zvuče isto, odnosno nemaju isti smisao i potrebno je odlično poznavanje hrvatskog i engleskog jezika kako bi se to prevelo onako kako treba. To je vrlo zahtjevan posao koji jako mali broj ljudi može napraviti kvalitetno a do tih ljudi je jako teško doći. Gospodin Alain Crosier koji je preveo na engleski moj treći roman "Requiem za Bellu Nemeth" i napravio odličan posao, je nažalost odselio u Indoneziju, gdje radi kao profesor na fakultetu, i nema slobodnog vremena za rad na još jednom prijevodu.

BORIS: A što radiš u slobodno vrijeme?

VLADO: Slobodno vrijeme uglavnom provodim s unucima, jer kad nam oni dođu u posjetu, vrijeme s njima jednostavno proleti. Imam lijepi vrt koji zahtijeva jako puno pažnje i vremena. U njemu je 7 čokota grožđa, breskva, jako puno cvijeća i poneki posum ali gledam kako i tu smanjiti obaveze tako da ću se riješiti jednog dijela cvijeća. Čuj, sve u životu ima svoje vrijeme, postoji vrijeme kad se sadi i vrijeme kad se čupa posađeno.

BORIS: Što bi za kraj poručio čitateljima Skrbnika?

VLADO: Na osnovu svoje dugogodišnje veze s ACCS-om, ja osobno imam samo riječi pohvale i poručio bi svima kako moraju biti sretni što postoji organizacija kao ACCS. Putovao sam dosta po Europi, bio u Americi a imao sam i ujaka u Kanadi i kroz razgovore s ljudima se uvjerio kako nigdje na svijetu ne postoji organizacija u takvom obliku. Nigdje na svijetu te država ne subvecionira da se družiš sa svojim ljudima, ideš na izlete i uz to imaš kuhani ručak. Zato dođite u grupu, igrajte boće, šah, bingo, domino, družite se, koristite usluge koje ACCS pruža i čuvajmo to što imamo. Budimo zadovoljni i vedrog duha pa će nam svima biti lakše a olakšat ćemo posao i ACCS djelatnicima koji se doista brinu o nama starijim osobama.

BORIS: Hvala ti Vlado na dugogodišnjem radu i angažmanu u našoj organizaciji i ovom ugodnom razgovoru uz šalicu kave. Želimo ti puno sreće s novim romanom i vidimo se u ACCS grupi društvene potpore.

VLADO: Hvala ACCS-u i tebi Boris i Sretan Uskrs svima koji ga slave.

BORIS ČERINA, VODITELJ CHSP PROGRAMA

BOŽIĆNI RUČAK I PROSLAVA

Božićni ručak i proslava najveći je događaj koji svake godine organiziramo sredinom 12-og mjeseca a kako se božićno izdanje Skrbnika mora pripremiti i tiskati ranije da bi se po već ustaljenoj tradiciji podijelilo svima vama upravo taj dan, zapis sa zabave nije uključen u to izdanje Skrbnika. Božićni ručak je i zadnji zajednički događaj u godini, nakon kojeg se organiziraju zadnji sastanci u grupama, nakon kojih pak počinju praznici i nova kalendarska godina. Zato ovaj ručak i zabava uvijek prođu “nekako ispod radara” i često ih ne uključimo ni u uskršnje izdanje Skrbnika jer kalendarski pripadaju „prošloj godini”.

Koristim zato ovu priliku kako bi prisjetio vas i sebe, kako je božićni ručak s zabavom izgledao krajem 2024 godine.

Sve je započelo znatno ranije izradom božićnih radova i ukrasa u grupama, nastavilo se “kris kringle” razmjenama darova i kulminiralo navedenim ručkom i zabavom u Hrvatskom katoličkom centru u Sunshinu za članove svih naših grupa društvene potpore i korisnike paketa kućne skrbi. A kako je

bilo? Bilo je dobro organizirano, veselo, sadržajno, plesno, muzikalno, zabavno, razigrano, šaljivo, slatko i po riječima mnogih “ODLIČNO”. Nakon što je mješoviti zbor iz južnog dijela grada pod ravnateljskom palicom Gospodina Jakopanetza otpjevao „Tihu noć”, uslijedila je bogata tombola koja je razveselila desetak sretnih dobitnica/ka.

Hit dana svakako je bio prekrasno uređeni Foto kutak kojeg su mnogi doslovno okupirali a nakon obilja sarmi, pečenja, salate i kolača, pjevalo se i plesalo uz glazbeni repertoar Ivica i Beti.

Cjelokupni trošak ručka i zabave pokrila je naša organizacija kako bi se zahvalila svima vama koji koristite naše usluge.

Hvala vam i vidimo se na proslavi Božića 2025-te godine a do tada ostanite nam zdravi, veseli i u dobrom raspoloženju, kao što ste bili tog 10.12.2024 godine.

BORIS ČERINA, VODITELJ PROGRAMA CHSP

Zadovoljstvo nam je nastaviti pružati kvalitetnu online nastavu hrvatskog jezika učenicima u Victoriji i diljem Australije.

Naši satovi pomažu učenicima da ostanu povezani sa svojom kulturom i baštinom, također da mogu komunicirati s voljenima.

Imali smo ceremoniju dodjele potvrda o završenom tečaju početkom prosinca, za učenike koji su pohađali jedan ili više semestra tijekom 2024. godine.

Neki su učenici ponovno imali priliku susresti svog profesora, dok su drugi po prvi put upoznali svog profesora hrvatskog jezika. Večer se pokazala uspješnom za umrežavanje i druženje.

Posebna zahvala Gospodinu Josephu Petriću na gostoprimstvu i dozvoli da događaj održimo u uredu Generalnog Konzulata Republike Hrvatske u Melbourneu.

Ovaj semestar, u 2025. godini, imamo preko 70 upisanih učenika preko naših pet razina, što je veliki uspjeh, i nadamo se da će učenici i dalje uživati i učiti na svojim satovima.

Ovaj semestar, naši su profesori: Ana Buljubašić, Petra Markačić i nova profesorica hrvatskog jezika Maja Marčelić, čiji intervju možete pronaći u nastavku.

DANIELA DUJMIĆ,
KOORDINATOR OBRAZOVNIH PROGRAMA ZA ODRASLE

UPOZNAJTE SVOJU PREDAVAČICU - MAJA MARČELIĆ

Deniela: *Koje metode podučavanja koristite u nastavi jezika?*

Maja: Prilikom podučavanja jezika važno je uspostaviti ravnotežu između gramatike i konverzacije. Isto tako je bitno da je studentima zanimljivo i da svi podjednako imaju priliku sudjelovati na satu.

Daniela: *Koliko iskustva imate u podučavanju jezika i s kojim uzrastima ili razinama ste radili?*

Maja: Završila sam Magisterij engleskog i talijanskog jezika na Sveučilištu u Zadru 2004. godine nakon čega sam predavala engleski i talijanski u osnovnim školama i vrtićima dvije godine. U Australiji sam predavala hrvatski jezik odraslima 2010. te sam se nakon duge pauze s užitkom vratila mojoj strasti ove godine.

Daniela: *Kako mjerite napredak studenata?*

Maja: Koristim odlične knjige koju su napisali predavači iz Australian Croatian Community Services koje mi puno pomažu u predavanju i mjerenju napretka studenata. Naime, kroz različite zadatke u knjigama i konverzaciju mogu točno utvrditi koliko dobro su studenti usvojili gradivo.

Daniela: *Koliko često komunicirate sa studentima izvan nastave (kroz email, chat ili druge kanale)?*

Maja: Sa studentima komuniciram barem jednom tjedno izvan nastave putem emaila. Naime dan poslije sata hrvatskog obavezno svima pošaljem snimku, kopiju PowerPointa i povremeno uključim neki zanimljivi video na hrvatskom. Studenti znaju da mi mogu poslati email u bilo koje vrijeme, tako da često odgovaram na njihova pitanja izvan nastave.

Daniela: *Koji je Vaš pristup učenju gramatike u odnosu na konverzaciju?*

Maja: Smatram da se ne može učiti jezik bez gramatike ali isto tako je potrebno komunicirati na bilo koji način. Sasvim je normalno i očekivano prilikom učenja jezika griješiti. Moj cilj je prvenstveno uključiti sve studente na satu jer se tako gradi samopouzdanje što dugoročno svakako pomaže u usvajanju jezika.

Daniela: *Što smatrate najvažnijim u procesu učenja jezika?*

Maja: Smatram da je najvažnije biti okružen jezikom na bilo koji način, idealno gledajući svaki dan, bilo kroz konverzaciju s izvornim govornicima, slušanje pjesama, gledanje filmova i slično. Želim svim mojim studentima svaku sreću u učenju jezika i ponosna sam na njih!

TEČAJ DIGITALNE OSNOVE RAZINA 1

Naši programi Dodatnog Obrazovanja za Odrasle u Zajednici, osobito tečaj Digitalne Osnove 1, i dalje su vrlo popularni.

Ove godine, imamo grupu učenika, od kojih su neki novi, a neki se vraćaju, jer su zainteresirani, angažirani i voljni kontinuirano učiti i poboljšavati svoje vještine digitalne pismenosti. Tečaj je počeo u ponedjeljak, 27. veljače i trajat će sve do 19. svibnja 2025.

Tečaj Digitalne Osnove Razina 2 će započeti 8. rujna i trajat će do 24. studenoga 2025. godine.

Posebna zahvala našem učitelju Vladimiru Jakopanetzu na njegovim doprinosima ovoj grupi i programu.

PROGRAM RADNIH SUSTAVA I KOMUNIKACIJE

Program Radnih Sustava i Komunikacije je osmišljen kako bi pružio kvalitetno iskustvo učenja i omogućio pristup prema daljnjem obrazovanju i/ili zapošljavanju polaznika.

Željeli bismo se zahvaliti našim zaposlenicima na sudjelovanju u ovom programu te istaknuti njihovu, predanost, trud, zalaganje i naporan rad u nastavku obrazovanja. Njihovo sudjelovanje je od velike važnosti kako za ACCS, tako i za njihov osobni razvoj.

Rezultati programa Radnih Sustava i Komunikacija su:

- ⦿ Povećano znanje o internim tehničkim sustavima;
- ⦿ Poboljšana komunikacija na engleskom i hrvatskom jeziku; te
- ⦿ Prošireno znanje o industriji i radnom okruženju.

Početkom 2025. proslavili smo postignuća naših zaposlenika i uručili im potvrde nakon završetka programa. Njihove nove vještine i stečeno znanje koristit će njima i ACCS-u.

DANIELA DUJMIĆ, KOORDINATOR OBRAZOVNIH PROGRAMA ZA ODRASLE

TRADICIONALNA HRVATSKA JELA ZA USKRS

Preuzeto s internetske stranice <https://bima-shop.hr/novosti/tradicionalna-hrvatska-jela-uskrs-779/>

Jeste li znali da se u Hrvatskoj za Uskrs priprema širok spektar tradicionalnih jela?

Ovi autentični recepti i običaji su omiljeni širom zemlje i dodaju posebnu čar blagdanskom ručku. U nastavku saznajte više o tradicionalnoj hrvatskoj kuhinji za Uskrs i otkrijte raznolikost okusa koju nudi ovaj blagdan.

Ključni zaključci - Tradicionalna hrvatska jela za Uskrs

- ☉ **Tradicionalna hrvatska jela za Uskrs** obuhvaćaju širok spektar namirnica i okusa.
- ☉ Na uskršnjem stolu često se nalaze šunka, rolana šunka, francuska salata, rotkvice, mladi luk, pinca ili sirnica.
- ☉ **Običaji za Uskrs** uključuju pripremu bezmesnih jela, kuhanje jaja i blagoslov hrane.
- ☉ Uživajte u čarima tradicionalne hrvatske kuhinje za Uskrs i istražite autentične recepte.

OBIČAJI I JELA ZA VELIKI ČETVRTAK

Na Veliki četvrtak u Hrvatskoj se tradicionalno priprema zelje, blitva, kopriva ili slično zelje uz beskvasni kruh, kukuruzu ili palentu. U kopnenom dijelu Hrvatske kuha se palenta s kuhanim špinatom ili koprivom.

U DALMACIJI se često priprema "divlje zelje" ili blitva s krumpirom i kukuruzom. Osim toga, u nekim krajevima Hrvatske priprema se i soparnik. Na Veliki četvrtak se ne posti, ali se pripremaju nemrsna jela.

Veliki četvrtak donosi sa sobom tradicionalna jela koja obogaćuju uskršnju trpezu. U mnogim domovima, priprema se obrok s tradicionalnim uskršnjim specijalitetima. Tijekom ovog dana, zelje je glavna namirnica koja se koristi u jelima.

KOPNENI DIO HRVATSKE kuha palentu s kuhanim špinatom ili koprivom, dok se u Dalmaciji često priprema "divlje zelje" ili blitva s krumpirom i kukuruzom. Neizostavan je i soparnik, posebno popularan u nekim krajevima Hrvatske. Osim bogatih jelovnika, običaji na Veliki četvrtak uključuju pripremu nemrsnih jela. Iako se na ovaj dan ne posti, u mnogim obiteljima dominiraju bezmesni obroci. Zelje i drugo zeleno povrće često su središnji dio obroka. Ukusna hrana i obiteljsko okupljanje stvaraju toplu atmosferu koja obilježava Uskrs u Hrvatskoj.

OBIČAJI I JELA ZA VELIKI PETAK

Za Veliki petak u Hrvatskoj su obično karakteristična posna i nemrsna jela. U kopnenim regijama češće se priprema bezmesni grah kao varivo bez crvenog luka. U Dalmaciji se često pripremaju riblja jela poput kozletine, janjetine ispod peke ili fiš paprikaša.

Veliki petak je dan posta i nemrsa, što znači da se ne konzumira meso.

Svake godine za Veliki petak pripremam bezmesni grah po starom obiteljskom receptu. To je jedno od najdražih jela našeg uskršnjeg stola. Ta tradicija nas veže i podsjeća nas na

važnost posta i nemrsa za vrijeme korizme.

Za one koji nisu ljubitelji graha, riblja jela su odlična alternativa. Pecanje ribe u hladnijim mjesecima postao je dio tradicije u našoj obitelji, a Veliki petak je prilika da isprobamo različite riblje specijalitete.

Uživajte u tradicionalno pripremljenim nemrskim jelima za Veliki petak i oplemenite obrok svojeg uskršnjeg stola autentičnim receptima.

OBIČAJI I JELA ZA VELIKU SUBOTU

Na Veliku subotu u većini krajeva Hrvatske kuhaju se bezmesna jela, što znači da se ne konzumira meso i namirnice životinjskog porijekla. U nekim krajevima se priprema bakalar ili fiš paprikaš. Uz to, na Veliku subotu pripremaju se jela za blagoslov, kao što su pince ili sirnice.

Na jutarnjim misama na Veliku subotu ili sam Uskrs običaj je blagosloviti jela koje se nose u košarici, poput jaja, pogača, mladog sira, soli, mesa i sjemenki.

Na Veliku subotu se pripremaju bezmesna jela koja su u skladu s uskršnjim običajima u Hrvatskoj. Između ostalih specijaliteta, bakalar je jedan od najpoznatijih uskršnjih jela. Ovaj riblji specijalitet priprema se na različite načine, a jedan od najpoznatijih recepata je bakalar na bijelo. Uz bakalar, može se pripremiti i fiš paprikaš, riblji gulaš koji je čest u Dalmaciji i primorju.

Za blagoslov hrane na Veliku subotu običaj je pripremiti pince ili sirnice. Pince su slatke, mekane pogače koje se tradicionalno pripremaju za uskršnji doručak. Sirnice su slične pincama, ali sadrže i nadjev od sira. Ove slastice ukrašavaju uskršnji stol i simboliziraju plodnost.

Na misi na Veliku subotu ili sam Uskrs, običaj je blagosloviti hranu koja se nosi u košarici. U košarici se nalaze jaja, pogače, mladi sir, sol, meso i sjemenke. Blagoslovljena hrana se potom konzumira kao dio svečanog uskršnjeg obroka.

TRADICIONALNA USKRŠNJA JELA ZA USKRSNI DORUČAK

Na sam Uskrs, na uskršnjem stolu neizostavno je **meso, poput rolane šunke, ruska salata, hren i mladi luk te uskršnja peciva kao što su pogače, pinca, sirnice i ostala slatka peciva.**

Također, na uskršnjem doručku se konzumira blagoslovljena hrana, poput pogača i jaja. Osim toga, **tradicionalna uskršnja jela** uključuju i pečenje poput odojka na ražnju ili janjeta na ražnju.

Uskršnji doručak je poseban obrok koji okuplja obitelj i označava početak uskršnjeg slavlja. Na stolu se nalazi bogata ponuda domaćih jela koja su pripremljena s ljubavlju i tradicijom. Meso, kao što je rolana šunka, daje obilje soka i

okusa, dok ruska salata, hren i mladi luk dodaju osvježavajući i pikantan okus. Uskršnja peciva poput **pogača, pinca i sirnica** donose slatku notu doručku.

*Jedna od posebnosti uskršnjeg doručka je blagoslovljena hrana. Pogače i jaja koja su **blagoslovljena na jutarnjoj misi simboliziraju obnovu života i plodnost.** Ova hrana se s veseljem dijeli s obitelji i prijateljima, uz želje za sreću i blagostanje.*

Uz tradicionalna uskršnja jela za doručak, neki obitelji odabiru i pečena kao glavna jela. Odojak na ražnju ili janjetina na ražnju su omiljeni izbori za one koji žele dodatnu raskoš i okus na svom uskršnjem stolu.

ZAKLJUČAK

Uskrs u Hrvatskoj obilježava bogata tradicija pripreme jela i običaja koji se prenose s generacije na generaciju. Mnoge regije imaju svoje specifične recepte i običaje za Uskrs, ali u cijeloj zemlji se često jedu jela poput šunke, mladih kopriva, palente, mljevenog špinata i blitve, pogača, pinca i sirnica.

Uskršnji običaji uključuju i kuhanje jaja, pripremu bezmesnih jela i blagoslov hrane.

Uživajte u čarima tradicionalnih hrvatskih jela za Uskrs i obogatite svoj blagdanski stol autentičnim receptima. Neka ova bogata **tradicija uskršnjih jela** i običaja donese toplinu i radost vašim blagdanima. Iskoristite priliku da održite tradiciju živom i stvorite prekrasne uspomene s obitelji i prijateljima.

Tradicija uskršnjih jela i običaja je duboko ukorijenjena u hrvatskoj kulturi i predstavlja važan dio našeg identiteta. Neka vam Uskrs donese obilje ljubavi, sreće i blagostanja, uz ukusna jela koja nas povezuju i obilježavaju ovaj poseban blagdan.

USKRSNA SIRNICA – RECEPT

Preuzeto s internetske stranice <https://krenizdravo.dnevnik.hr/prehrana/zdravi-recepti/recepti-za-uskrs-zdravi-recepti-za-uskrs-bez-tezine-u-zelucu>

Kad su u pitanju uskrsni recepti, uskrsna sirnica još je jedan nezaobilazni recept za uskrsne blagdane. Zahtijeva sastojke sobne temperature pa je najbolje potrebne sastojke ostaviti preko noći na sobnoj temperaturi.

Recepti za uskrsnu pogaču malo su kompliciraniji, potrebno je zadovoljiti nekoliko uvjeta poput prosijanog brašna, sastojaka sobne temperature i izrade pogače u toploj prostoriji.

Sastojci:

- ⊙ 750 g prosijanog bijelog brašna
- ⊙ 750 g prosijanog integralnog pirovog brašna
- ⊙ 150 g maslaca
- ⊙ 1 čajna žličica soli
- ⊙ 360 do 400 g eritrita ili šećera kokosovog cvijeta
- ⊙ 1 kiselo vrhnje
- ⊙ 150 g kokosovog ulja
- ⊙ 6 cijelih jaja
- ⊙ 2 žumanjka
- ⊙ malo ekstrakta za sirnice
- ⊙ 1 naribani eko limun (važno je da je eko limun jer kora konvencionalno uzgojenog limuna nije za konzumaciju)
- ⊙ 2 naribane eko naranče
- ⊙ 300 ml biljnog napitka po izboru (sojino, kokosovo, bademovo itd.)
- ⊙ 2 vanilin šećera
- ⊙ 4 – 5 vrećica suhog kvasca.

Priprema:

1. Pomiješajte šećer i brašno (ostavite od ukupne količine brašna 200 g brašna sa strane), a potom u sredini napravite udubinu u koju ćete dodati kvasac.
2. Ulijte topli biljni napitak te ostavite da se tijesto digne.
3. Kada se tijesto diglo, oko njega dodajte cijela jaja, kiselo vrhnje i ostale sastojke osim kokosovog ulja.
4. Potom ručno zamijesite sve sastojke u glatko tijesto. To će potrajati neko vrijeme, odnosno nekoliko minuta.
5. Nakon toga ostavite tijesto na toplom oko jedan sat prekriveno čistom krpom.
6. Zatim tijestu dodajte ostatak brašna i otopljeno kokosovo ulje.
7. Oblikujte loptice od tijesta i ostavite da se još malo dignu.
8. Potom na vrhu napravite tri duguljaste udubine klasične za uskrsnu sirnicu.
9. Vanjske rubove premažite jajima.
10. Zagrijte pećnicu na 180 °C i pecite oko 35 minuta. Kada loptice zarumene, prekrijte ih aluminijskom folijom i nastavite peći.
11. Kada su pečene, uskrsne sirnice posipajte eritritom u prahu.

Iz pera našeg volontera...

MIR I LJUBAV

Razumijem da svi nismo isti i da drugačije doživljavamo sve oko sebe. Koliko nas, toliko i percepcija, što znači da u istoj stvarnosti koja nas okružuje svatko od nas dobiva različite osjećaje i da svatko gleda kroz svoje oči i vidi ono što rezonira sa njim. Slušajući i gledajući one koji mnogo više znaju od mene, potpuno mi je jasno da svatko od nas živi u svome svijetu i svome balonu koji je sam napravio na temelju svojih misli, uvjerenja, postupaka i iskustava u životu.

Ono što meni nije jasno je to da se mnogi ljudi grčevito drže svoje filozofije iako im taj način razmišljanja i djelovanja ne donosi ništa dobro. Danas lakše nego ikada ranije u povjesti ljudskog roda imamo lako dostupne informacije o svemu što nas zanima. Nema izgovora da nešto što se tiče Duha ili vjere ne znamo ili nismo znali, nema izgovora da nam još nije jasno naše postojanje na Zemlji i razlog našega dolaska. Mnogo ljudi provede čitav život slaveći Božice i Uskrse, pripremajući gomile nepotrebne hrane, trošeći novac na nepotrebne poklone i radeći puno toga suprotno od prave ideje slavljenja Boga.

Da nešto nije u redu sa ovakvim načinom života i poimanja vjere lako je vidjeti. Unatoč svemu materijalnom i svemu vidljivom koje izgleda šareno i lijepo, dopadljivo ljudskom oku, u razgovoru sa ljudima saznamo da nisu tako sretni i ispunjeni u duši i srcu koliko bi oni željeli. Netko ima i oca i majku, brata i sestru, djecu i onda unuke ali unatoč svemu tome ostala je neka rupa u duši, neka praznina koja nije nimalo prijatna i koju je nemoguće ispuniti. Netko drugi je izgubio oca ili majku, ili životnog partnera, ne daj Bože svoje dijete, doživio je mnoge udarce sudbine ali zrači nekim mirom i ljubavlju unatoč bolu koji je preživio.

Vjerujem da onu rupu u duši, onu pukotinu i prazninu koju mnogi ljudi osjećaju unatoč svemu što imaju, može ispuniti jedino Bog. Vjera i ljubav prema dobroti, želja da se pomaže slabijima, potreba da popravljamo sve što možemo realno

popraviti, snaga da se usprotivimo naizgled jačima od sebe jer nam naši postupci daju potrebnu hrabrost ... Sve ovo navedeno je dostupno svakom slobodnom čovjeku a molitva, vjera i nada je dostupna i zatvorenom čovjeku. Sva ova duhovna pomoć je besplatna i darovana nam je rođenjem, dobili smo je da se lakše snalazimo u olujama života. Tužno je vidjeti koliko mnogo ljudi vjeruje da je njihov život nepromjenljiv.

Ovo vrijeme u kojem sada živimo jasno pokazuje da više nemamo izbora. Od prvog časa i trena ovoga globalnog potresa, meni je jasno a hvala Bogu i ogromnom broju ljudi, da je vrijeme skrivanja iza tuđih leđa zauvijek prošlo. Možda su ovo zadnja vremena a možda i nisu, ali su definitivno vremena u kojima se otkriva da je snaga Duha jedina sila koja se ne može pobijediti. I zbog toga se vodi rat za naše duše koje su vječne. Svi oni ljudi koji duboko vjeruju da su duše u tijelu i da ne mogu samo nestati, osjećaju se mnogo bolje. Mi prolazimo kroz vrijeme, mjenjamo se, starimo i umiremo, naše tijelo nestaje u zemlji ili pepelu. Ali onaj dio Boga u nama koji se zove duša, nastaje da živi u drugoj dimenziji. Moramo se boriti protiv zla molitvom, vjerom i nadom, dobrim djelima i mislima jer samo tako možemo popuniti crnu rupu u našoj duši i samo tako možemo osjećati mir i ljubav. Jer Bog je ljubav!

Šrȓtan Ŭskrs, dobro zdravlje i obilje mira i ljubavi u vašim sreima, iznad svȓga.

JADRANKA MILANOVIĆ, GEELONG

RADNO VRIJEME TIJEKOM USKRSNIH BLAGDANA

URED IĆE BITI ZATVORENI
OD 18. TRAVNJA 2025 DO 22. TRAVNJA 2025

BESPLATAN POZIV
1800 953 963

CATCH UP ON FACEBOOK
Australian Croatian Community Services

WWW.ACCS.ASN.AU
support@accs.asn.au

**232-234 YORK STREET
SOUTH MELBOURNE VIC 3205**